

ГУМАНІТАРНА ОСВІТА:

ШКОЛА – КОЛЕДЖ – УНІВЕРСИТЕТ

Випуск 2

✓ учням

✓ абітурієнтам

✓ здобувачам освіти

✓ учителям

✓ викладачам

2024

УДК 37.013:[81/82:070](06)

Г94

Рекомендовано до друку вченою радою Комунального закладу вищої освіти «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж» (протокол № 10 від 16 травня 2024 року).

Рецензенти:

Григоренко Т. В., д-р пед. н., проф. (Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини);

Павликівська Н. М., д-р філол. н., проф. (Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського).

Редакційна колегія: Цимбал-Слатвінська С. В., д-р пед. н., проф.;
Анікіна І. В., канд. філол. н., доц.; ***Січкач С. А.***, канд. філол. н., доц.;
Скрипник Н. І., канд. філол. н., ст. викл.; ***Лебедь Ю. Б.***, канд. філол. н., ст. викл.; ***Денисюк І. А.***, ст. викл., ***Зарудняк Н. І.***, ст. викл.

Г94

Гуманітарна освіта : школа – коледж – університет : збірник наук. і навч.-метод. матеріалів. Вінниця : ФОП Рогальська І.О., 2024. Вип. 2. 160 с.

У збірнику представлено теоретичні та практичні матеріали, що стосуються різних аспектів гуманітарної, передусім філологічної, освіти у ЗЗСО, коледжі, університеті. Значна частина запропонованих матеріалів спрямована на подолання складних моментів, що виникають у процесі підготовки здобувачів освіти. Автори свідомі того, що завершеної гуманітарної освіти бути не може, що підтверджує загальновідомий меседж про навчання впродовж життя. Запропоновані методичні, психологічні та теоретичні поради – це ще одна спроба педагогів розставити акценти на тих аспектах, які сприятимуть якісній підготовці випускників ЗЗСО, коледжів, а також допомогти самим педагогам обмінятися досвідом.

За зміст і достовірність викладених матеріалів відповідальність несе автор.

УДК 37.013:[81/82:070](06)

Комунальний заклад вищої освіти
«Вінницький гуманітарно-
педагогічний коледж», 2024

ЧЕРЕВЧЕНКО Олександр

КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 59

ЮРИНЕЦЬ Олександр

ПЕРСПЕКТИВИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТАНДАРТУ ПРОФІЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ 67

Секція №2. ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО..... 74

БРИЖИК Володимир

«ІЛАДА» І ГУМАНІЗМ ГОМЕРА..... 74

ГРИГОРЕНКО Марія

ТЕМА ПОМСТИ У ТРАГЕДІЇ ЄВРИПІДА «МЕДЕЯ» 77

ЗАРУДНЯК Наталя

ДИТЯЧИЙ СВІТ У ЦИКЛІ ЛЮБОВІ БОЙЧУК «РАЙДУГА» (ЗБІРКА «ПОДАРУНОК ВІД БАБУСИ»)..... 82

ОСПІЧУК Галина

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ *КОНЦЕПТУ* ЯК ВИРАЗНИКА ПИСЬМЕННИЦЬКОГО СТИЛЮ..... 91

ПЕПЧУК Оксана

СКОВОРОДИНСТВО У ТВОРЧОСТІ А.ЧУЖОГО (ЕЛЕМЕНТИ ФІЛОСОФІЇ Г.СКОВОРОДИ) 98

ПОЛІЩУК Анастасія

СТИЛІСТИЧНИЙ ТОПОС ЯК ЗАСІБ ОРГАНІЗАЦІЇ ЧИТАЦЬКОГО СПРИЙНЯТТЯ ПОВІСТІ П. ЗЮСКІНДА «ЗАПАХИ. ІСТОРІЯ ОДНОГО ВБИВЦІ» 108

САМЕЛЮК Наталя

КРАСА І СИЛА ХУДОЖНЬОГО СЛОВА ОЛЬГИ МЕСЕВРІ 113

ХЛИСТУН Ірина

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЦИСТИЧНОГО МОВЛЕННЯ ЄВГЕНА СВЕРСТЮКА 124

Медея без вороття загинула у момент торжества. Перешкоди, які до цих пір відновлювали її могутність, більше не існують. Навіть сама материнська любов переборена. Але тепер, у своїй перемозі, вона розбі'ється об пустоту.

І смерть Медеї, сприймається нами не як відплата, а як виконання її призначення, вияв її природи.

Список використаної літератури і джерел

1. Боннар. Грецька цивілізація. Київ : Либідь, т. 2. 1992. 334 с.
2. Боннар. Грецька цивілізація. Київ : Либідь, т. 3. 1992. 398 с.
3. Зарубіжна література ранніх епох. Античність. Середні віки. Відродження /Ф. І. Прокаєв, Б. В. Кучинський, Ю. Л. Булаховська, І. В. Долганов. Київ : Вища школа, 1994. 406 с.
4. Пащенко В. І., Пащенко Н. І. Антична література. Київ : Либідь, 2004. 718 с.

Наталія ЗАРУДНЯК,

старший викладач кафедри
української літератури,
українознавства та методик їх
навчання,

Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини

ДИТЯЧИЙ СВІТ У ЦИКЛІ ЛЮБОВІ БОЙЧУК «РАЙДУГА» (ЗБІРКА «ПОДАРУНОК ВІД БАБУСИ»)

Збірка Любові Бойчук «Подарунок від бабусі» уже потрапляла в поле зору дослідників. Так, Катерина Гуменюк [4] присвятила свою розвідку проблемі виховання в дітей любові до праці засобами художнього слова, яку розглядала на матеріалі збірки письменниці; Дар'я Данилко [5] зосередилася на аналізі ролі фауни у циклі «Райдуга»; Анастасія Баришнікова [1], Оксана Гонимар [3] та Ілона

Ищенко [8] розробляли уроки за творчістю поетки. Зокрема, і ми у публікації «Цикл Любові Бойчук у «Літеплі слова»: мотиви, образи» [7] згадували мовну проблематику в збірці «Подарунок від бабусі», а у дослідженні «Художній світ збірки Любові Бойчук «Подарунок від бабусі»» [6] детальніше зупинялися на з'ясуванні адресата книжки, наскрізному образі дива, намагалися зрозуміти, що послужило поштовхом до написання творів саме дитячої тематики, звертали увагу на проєкцію дитячого й дорослого сприйняття довкілля у віршах, казкове світобачення, відчуття щастя, радості, замилювання красою, колористику творів, мотиви, образи. Детальніше зупинялися на особливостях поділу на цикли: ««Подарунок від бабусі» складається із семи невеличких циклів-гостинців: «Щастю хочеться літати», «Колискові», «Намалюйте радість», «Хіба краща є пора?», «Їх імена усім відомі», «Райдуга», «Сімейка умільців»» [6, с. 248]. Цикл «Райдуга» у дослідженні представлений оглядово. Ми зауважили лише, що ««Райдуга» – це палітра довкілля дитячими очима. Це дощик, який «пада» із «дірвяві хмаринки»; це квочка-мама, яка насварилась на сірого kota; це господинька ластівка, яка «Несе в дзьобику пір'їну // Ластів'ятам на перину» [1, с. 51]; це їжачок – сірий козушок; це буслиха, яка клекоче на старезній груші; відганяючи лихо; це бджоли, які дружать з липою; це шпаки, яким бабуся дозволяє покуштувати черешень, бо вони «всіх жучків повідганяли»; це білочка, яка готує припаси на зиму; це Айболить садовий, дятел; це хатки мурашині; рукавичка ремеза-птаха; струмок, який біжить до річки; калина, яка в снігурах пишається» [6, с. 251]. Саме тому об'єктом нашого дослідження став цикл «Райдуга». Відразу виникає запитання про назву. У циклі є вірш з одноіменною назвою, в основу якого покладено відтворення першого враження Світланки від веселки. Вона сприймає райдугу як стрічку, яку заплело в небі НЛО, «Довга-довга така стрічка, // Що звисає аж у річку» [2, с. 58]. Дивно, звичайно, що дитина, знайома з поняттям НЛО, вперше бачить райдугу, хоча, як показує практика, школярі, які вивчають у школі складні природні процеси, часто не спроможні назвати десять дерев,

які ростуть довкола. Райдуга у вірші Любові Бойчук тішить, захоплює («Ой матусю, лиш поглянь-но!» [2, с. 58]), дивує («І не падає – висить» [2, с. 58]), вражає несподіванкою («Враз з’явилася, умить» [2, с. 58]), вона «чиста», «травнева», «висотою у пів неба» [2, с. 58]. Авторці вдається створити яскраву картинку післядощового травневого полудня, гармонії людських взаємин («матуся») і краси природи: травень справді чистий місяць, зело лише розвивається, аж виблискує, а ще й після дощику, а ще й на фоні надзвичайно красивого природного явища, яке дівчинка сприймає з позиції своїх зацікавлень – заплетені кольорові стрічки. Вважаємо, що і цикл отримав назву «Райдуга», бо присвячений пізнанню світу природи дитячими очима, яскравого і різнобарвного, в гармонії з дитячим світоглядом. Перший віршик циклу також дощовий «Дощик» [2, с. 49]. Тут маленькі читачі можуть вивчати особливості городини, бо Маринка йде «зеленою грядочкою», на якій бараболя «листата», «умита, зрошена» морква, квасоля, хвостаті огірочки, капуста-стосорочка. Звичайно, у дитини буде привід задуматися, чому капусту авторка називає стосорочкою і чому Маринка з кошиком. Авторка подає асоціативний ряд: кладочку, на яку, як і на Маринку, пада дощик із «дірявої» хмаринки, – річечка – вода, якою поливають городину. Як і в попередньому вірші, світ дитини в гармонії зі світом природи: що дівчинка, що овочі, що кладочка – однаково потрапляють під дощик, а капуста та огірочки «вже готові до обіду» [2, с. 49], вони ж лише про те і мріяли, щоб ними можна було пообідати. До речі, письменниця спонукає дитину до роздумів про те, чим же можуть обідати самі овочі, адже події відбуваються під час дощику і відразу після нього. Про те, що світ сприймається дитячими очима, свідчить образ «дірявої хмаринки», з якої пада дощик. Віршик легкий, світлий: якщо в першому рядочку йде дощик, то в останньому – «А від дощика – ні сліду» [2, с. 49]. Ще один водний віршик у циклі – «Струмок». Якщо у попередньому творі згадується кладка, то у цьому малеча дізнається про суміжне поняття – струмок. Із діалогу вербички зі струмком дитина дізнається про водну систему довкілля. Вербичка тривожиться, щоб струмок не

залишив її без води, бо бачить, що той кудись біжить. Відповідь пояснює дитині, куди рухаються струмки і яка їхня роль в існуванні річок: «– Таж біжу куди? До річки! // Стріну другого струмка, // І майнем до неї вдвох ми, // Потім – трьох. Без нас ріка // Обміліє і засохне» [2, с. 49].

Відчуття сім'ї, сімейної турботи поєднує світ людей, тварин, птахів, комах, що особливо щемно відтворюється у циклі. Так, у вірші «Під маминим крилом» ми бачимо, як «Квочка-мама стереже, // Діточок всіх береже» [2, с. 50], у вірші «Ластівка літа прудка» мама ластівка турбується про ластів'ят, родина буслів (вірш «Лелеки») також дбає про діток («На грушевім вершечку // Тепер діток колише // Люлі-люлечки, // Тиша...» [2, с. 53]), із вірша «Мурашині хатинки» дізнаємося, що «У мурах, як і в людей, // Знають всі своїх дітей» [2, с. 59]; ремез-птах проявляє надзвичайну майстерність, щоб збудувати безпечну затишну домівку («Рукавичка на вербичці»). Цікавим є те, що мама у вірші має реальні крила, під якими може сховати від небезпеки курчат, тому маленькі читачі буквально занурюються у причини створення цього фразеологізму під крилом: «– Ціпу-ціпу, неслухняні, // Під крило біжить до мами» [2, с. 50].

Довколишній світ уже з другого вірша циклу («Під маминим крилом») авторка розкриває через призму материнської любові, турботи. Фразеологізм *під крилом* означає *бути під захистом*, тому заголовок вірша прочитуємо – *під маминим захистом*. Мабуть, не випадково (хоч, може, і не навмисне) квочка має біле пір'я (колір чистоти, світла), вона саме «розпустила» пір'я (чим, до речі, відрізняється від звичайної курки). Пізнавальними є і звуконаслідувальні слова: квочка сокоче і видає звук «Куд-куда! Куд-куда!». Кіт, котисько, який небезпечний для курячої сімейки, сірого кольору, контрастного до забарвлення квочки, а ще і традиційного у фольклорі: «котику сіренькій», «коте сірий», «сірий кіт». Отже, читачі дізнаються з вірша, що матері люблять усіх діток, знайомляться з квочкою, курчатами, розуміють, що кіт для пташенят небезпечний. Квочка ззиває курчат так, як і людина – «Ціпу-ціп» (дитина знайомиться із цим традиційним для українців звертанням).

Поетка знайомить малят не лише із свійськими птахами, а й тими які будують свої гнізда поруч із людським житлом. У народі здавна захоплювалися трудолюбивістю ластівок. Любов Бойчук у вірші «Ластівка літа прудка» зображує пташку прудкою (у народі – прудка, мов ластівка), а господарність розкриває через турботу про свою сім'ю: «Несе в дзьобику пір'їну // Ластів'ятам на перину, // Буде тепло їм усім // У хатиночці тісній» [2, с. 51]. У народі вважалося, що якщо ластівка звила гніздечко під дахом, то це обіцяє захист для жителів будинку. І у вірші Любові Бойчук сімейність, згуртованість демонструються і через заклик до малят дружно їсти. Ластів'ята очікують свою маму: «Діти маму виглядають, // що несе їм із ліска // То комашку, то жучка» [2, с. 51]. Життерадісно звучить і побажання пташенятм виростати голосистими, що підкреслює ще одну рису ластівок.

Одними з найулюбленішими в українців є лелеки, які теж часто будують своє житло поряд із людьми. З лелеками асоціюється прихід весни, українці їх радо зустрічають і проводжають разом із теплом. Авторка наголошує на цьому моменті: «Прилетіли лелеки // Із-за моря здалека» [2, с. 53]. Вона змальовує їх роботящими: «Ловлять жаб по болоту, // А роботи ж багато, // Бо будують ще й хату» [2, с. 53], детально описує процес побудови лелечого гнізда з гладеньких гілочок, тоненьких стеблинок, м'якої травички. З лелеками також пов'язане народне вірування про те, що вони приносять щастя на обійстя («Там клекоче буслиха, // Відганяючи лихо» [2, с. 53]). Лелеки відомі ще й своєю вірністю, обирають пару на все життя, символізують родинну злагоду. У вірші теж демонструється турбота бусла і про буслиху, і про їхніх діток (наголошується на його ролі тата). Друга строфа – замальовка родинної ідилії: «Бусол також, як тато, // Буде їй помагати, // Бо ж вона у гніздечку // На грушевім вершечку // Тепер діток колише // Люлі-люлечки. // Тиша.» [2, с. 53]. Маленькі читачі дізнаються, що у народі лелек називають ще й буслами, що їхня мова – це клекіт. Буслиха співає діткам колискову, що викликає асоціацію з тим, що лелеки, за народними віруваннями, приносять у родини немовлят.

Елемент коліскової у виконанні буслихи робить птахів, ближчими і ріднішими.

Поруч із людьми не лише тварини та птахи, а й комахи. У вірші «Мурашині хатки» таємниці світу донечці Оленці відкриває татко. Дівчинку здивували горбики, які виявилися мурашиними хатинками з безліччю комашок. Татко зацікавив доню розповіддю про трудолюбивість мурах (символом якої вони і є в народі) і про те, що вони схожі на людей, бувають дорослими і дітьми. У дітей завжди є страх загубити своїх батьків, і тому Оленку цікавить впізнаваність батьками своїх дітей у такій кількості комах: «– Тут дорослі є і діти? – // Перепитує дівчатко. – // Як впізнати їм, де татко? // – У мурах, як і в людей, // Знають всі своїх дітей. Ледарів між них немає, // Про сім'ю тут кожен дбає» [2, с. 59]. Щодо дітей і батьків Любов Бойчук відступає від реальної правди, але робить це з метою культу батьківства, сім'ї, які активно педалює у збірці.

Із ремезом-птахом знайомить авторка читачів, тому що той звиває собі досить незвичне гніздечко. Вірш написаний від імені дитини, яка побачила над водою на вербичці рукавичку, «І висить вона одна, // Поруч другої нема» [2, с. 60]. Дитина ховається в очереті, щоб розгадати секрет непарної рукавички. Секрет зникає, коли з рукавички випурхує невеличка сіренька пташка: «Придивляюсь ще хвилинку. Та оце ж його хатинка! // То маленький ремез-птах // Звив собі гніздечко так» [2, с. 60].

Звичайно, з дітьми можна поговорити і про символічні в Україні дерева – вербу і калину. У народі кажуть: «Без верби й калини немає України». Калина – надзвичайно яскраве дерево, і авторка поєднує його у своєму вірші з не менш яскравими птахами – снігурами («Снігурі»). Калина «В снігурах пишається» [2, с. 61]. Пишатися для калини – це вже традиційне сприйняття українців, чи не з «Пишається над водою червона калина». Врешті вся в червоних яскравих ягодах – будь-хто б пишався своїм надзвичайним вбранням. Снігурі взимку прилітають до калини поласувати ягодами, авторка наголошує на тому, що калина не ображається, адже червоні яскраві снігурі самі стають її прикрасою: «Налетіли снігурі. // Оточили,

захопили, // Як гірлянди, всю укрили» [2, с. 61]. Варто відзначити, що снігурі в наші краї прилітають взимку, а одними із найяскравіших різдвяно-новорічних прикрас є гірлянди, якими і стають для калини снігурі, створюючи атмосферу святковості.

Ще одну надзвичайно колоритну тваринку часто можна зустріти поряд із людьми – їжачка. Письменниця знайомить із колючими особливостями цього мешканця через зустріч із собакою. Нахабному рудому песику, який несподівано з'явився, потрібно дізнатися, куди їжачок повзе, адже на собачку покладена місія охорони, але колючки залишають тільки одну можливість гавкати: ««Гав» та «гав» до їжачка. // Не підступиться ніяк – Дуже коле той сіряк» [2, с. 61]. Вірші Любові Бойчук – яскраві кольорові картинки, і в цьому віршику поєднані контрастні кольори – їжачок сіренький, песик рудий. Дитина також знайомиться із тим, які звуки видають звірі: «Чмих» та «чмих» – це їжачок»; «Гав» та «гав» – це песик [2, с. 61].

Ще у групі віршників цього циклу авторка підносить працелюбство «братів наших менших»: у «З ким дружать бджоли» – бджілок, у «Черешенька» – шпаків, у «Білочка» – білочки, у «Айболить в садку» – дятла, синиць. Бджоли, як і мурав'ї, здавна в українців є символом працелюбства, У Любові Бойчук бджілки теж не мають вільної хвилини, «Як же їм ледарювать? Треба меду назбирать» [2, с. 54]. Цікавий цей вірш ще й тим, що авторка асоціативно поєднує бджіл із липою (вони дружать, липа чекає на бджіл на сусідній вулиці, як тільки зацвіте, а вони миттєво дізнаються про цей момент). Авторка милується липою – великою, запашною. Дружать бджоли з липою не випадково, вони допомагають один одному: комахи запилюють цвіт (дають можливість дереву розмножуватися), а самі здобувають мед, без якого не змогли б жити.

Білочка в авторки – теж трудівниця: «Ой багато ділечка // Ще чекає білочку» [2, с. 56]. В Україні найбільшою вадюю здавна вважалося ледарство. Білочка мусить працювати, щоб підготуватися до зими: «Бо як прийде зима, // Захурделить вона // Над кущем калиновим, // Над шатром ялиновим, – // Буде в білки припас, // Відпочити буде час» [2, с. 56]. Авторка також знайомить із місцем

проживання тваринки («з гілочки на гілочку»), їжею – горішки, зерна. Діти можуть роздумувати і над тим, що мала на увазі авторка у фразі «над шатром ялиновим».

У вірші «Черешенька» авторка змальовує мудру бабусю, яка дозволяє шпакам посмакувати ягодами, бо і вони потрудилися, щоб черешеньки змогли вирости: «Згода, згода – покуштуйте, // Бо цього ви заслужили, // Діло теж своє робили. // Ач, черешеньки нівроку – // Мали й ви в саду мороку, // Всіх жучків повідганяли, // Що черешні заважали. // От росте яка крислата – // Будуть ягоди внучатам» [2, с. 55]. З вірша малеча дізнається про манеру поведінки шпаків, їх колір.

І ще один вірш присвячено птахам, які лікують дерева. Уже сама назва вірша «Айболить в садку» відсилає читачів до відомої казки про лікаря Айболита. Лікарем саду є дятел: «Айболить садовий, дятел, // Завжди ладен лікувати // Без рецепта, без папера [...] // Начувайтесь, жученята! // Годі дерево псувати!» [2, с. 57]. Допомагають дятлу синиці, які є його помічницями – медсестрами, санітарами. Авторка у цьому вірші знайомить зі звуками, характерними для пташки: «Тук-тук-тук!». Цікаво, що навіть для шкідників дерев Любов Бойчук використовує у своїх творах пестливі форми – жучки, жученята.

Цикл цікавий своїм пізнавальним аспектом: допомагає дітям дізнатися про довкілля, народні уявлення про нього, взаємозв'язки між рослинами, тваринами, комахами, птахами, відчувати й себе частиною природи, навколишнього світу. У цьому циклі Любов Бойчук знайомить дітей з тваринками – їжачком, котиком, собачкою, білочкою; комахами – бджілками, мурашками, птахами – синицями, дятлом, шпаками, ремезом, лелеками, ластівкою, квочкою; рослинами – калиною, вербичкою, липою, ялиною, грушою-берою, черешенькою, яблунькою, бараболею, морквою, квасолею, огірочками, капустою. «Крім того, що збірка допомагає малечі пізнавати світ, усвідомлювати себе саме українцями, вона розважає, приносить естетичну насолоду, ще й робить кожного читача

щасливішим» [6, с. 252]. Книжка, і зокрема цикл «Райдуга», заслуговує на свого маленького читача.

Список використаної літератури і джерел

1. Баришнікова А. Письменники-земляки. Бойчук Любов Леонтіївна. *Літературне краєзнавство Уманщини : зб. наук. і навч.-методич. матеріалів*. Умань: Візаві, 2020. С. 6–13.

2. Бойчук Л. Подарунок від бабусі. Умань : ВПЦ «Візаві», 2018. 68 с.

3. Гонимар О. Любов Бойчук. «Подарунок від бабусі». *Літературне краєзнавство Уманщини : зб. наук. і навч.-методич. матеріалів*. Умань: Візаві, 2020. С. 26–31.

4. Гуменюк К. Р. Виховання любові до праці у дітей засобами художнього слова (на матеріалі збірки Любові Бойчук «Подарунок від бабусі»). *The XXXVI International Scientific and Practical Conference «The main prospects for the development of science in modern life»*, September 13–16, 2022, Warsaw, Poland. P. 218–220. <https://bit.ly/4bYs9Rd> (дата звернення 02.06.2024).

5. Данилко Д. Роль фауни у циклі «Райдуга» збірки Любові Бойчук «Подарунок від бабусі» *The XXXV International Scientific and Practical Conference «Science, development and the latest development trends»*, September 06 – 09, 2022, Paris, France. P. 295–297. <https://isg-konf.com/uk/science-development-and-the-latest-development-trends/> (дата звернення 02.06.2024).

6. Зарудняк Н. І. Художній світ збірки Любові Бойчук «Подарунок від бабусі». *The XXXIV International Scientific and Practical Conference «Problems of the development of modern science»*, August 30–September 02, 2022, Madrid, Spain. P. 248–252. <https://bit.ly/3Tgl8E7> (дата звернення 02.06.2024).

7. Зарудняк Н. І. Цикл Любові Бойчук у «Літеплі слова»: мотиви, образи. *Сучасні аспекти модернізації науки: стан, проблеми, тенденції розвитку: матеріали XLII-ої Міжнародної науково-практичної конференції / за ред. І.В. Жукової, Є.О. Романенка. м.*

Мілан (Італія): ВАДНД, 07 березня 2024 р. С. 135–138.
<http://perspectives.pp.ua/public/site/conferency/conf-42.pdf> (дата звернення 02.06.2024).

8. Іщенко І. Вивчення творчості Любові Бойчук у 5 класі. *Літературне краєзнавство Уманщини : зб. наук. і навч.-методич. матеріалів*. Умань: Візаві, 2020. С. 38–42.

9. Михайлова Н. Бойчук Любов. *Літературна біографія Уманщини*. Черкаси: Інтроліга TOP, 2017. С.130.

10. Поліщук В. Бойчук Любов Леонтіївна. *Літературна енциклопедія Черкащини*. Т. 1. А–К. Черкаси, 2020. С. 93–94.

Галина ОСПЧУК,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри прикладної
лінгвістики,
зарубіжної літератури та
журналістики
Уманського державного
педагогічного
університету імені Павла Тичини

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ *КОНЦЕПТУ* ЯК ВИРАЗНИКА ПИСЬМЕННИЦЬКОГО СТИЛЮ

Сучасні наукові літературознавчі та лінгвістичні розвідки спрямовані на дослідження світосприймання і мислення суб'єкта, тобто характеризуються антропологічним характером. Антропоцентризм, як новий принцип мовознавства, сформувався в кінці минулого століття, і вже кілька десятиліть є визначальним у філології. Об'єктом уваги наукових експериментів стає людина, яка творить мову. Іншими словами, в центрі дослідження антропоцентричної лінгвістики є саме людина, з її мисленням, думками та мовленням. Цікавим вбачається аналіз художнього тексту